

kan godt være ganske kompliceret, og det kan også være, at der i nogle kommuner faktisk er en ændret udgiftsstruktur osv., og hvis kommunerne går i gang med at forsøge at tilpasse skatten efter det og sætte skatten op, er forudsætningen for, at man ikke efterfølgende bliver straffet, at der er andre kommuner, der har den præcis modsatte udvikling.

Der er jo ikke nogen tvivl om – synes jeg – at et sådant forslag i væsentlig grad svækker det kommunale selvstyre, fordi en af grundstenene i det kommunale selvstyre efter Enhedslistens opfattelse er, at en kommune kan vælge at øge et serviceniveau ved samtidig at hæve skatten.

I modsætning til Venstre og De Konservative, der åbenbart har det synspunkt, at det at have en finger med i spillet, også når det handler om indtægterne, er en vigtig betingelse for at være uafhængig og selvstændig, så mener Enhedslisten faktisk, at det er selve grundprincippet, at man er i stand til selv at sætte skatten op.

Lad mig bare sige, at det er min oplevelse igennem mange år i politik, at der findes borgere og politikere – også i kommunerne – som lægger meget vægt på, at skatten ikke stiger.

Kl. 19:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det skatteministeren i sin egenskab af fungerende velfærdsminister.

Kl. 19:28

Velfærdsministeren (Kristian Jensen, fg.):

Det kan jo være meget passende for mig – godt nok på en kedelig baggrund – at få min debut som velfærdsminister på et spørgsmål om den kommunale skatteudskrivning. Det synes jeg er en lidt tryk begyndelse. Selv om jeg er på udebane, føler jeg mig trods alt en smule på hjemmebane.

Jeg vil gerne starte med at sige tak for den støtte, der ikke overraskende er kommet til forslaget fra Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti, som er enige med regeringen i, at det er vigtigt, når man laver en aftale om, hvordan den kommunale økonomi skal udvikle sig i en periode, at det så også er en aftale, der overholdes, og at lovforslaget her sådan set har til formål at styrke kommunernes tilskyndelse til at overholde de aftaler, der bliver indgået.

Hvad er baggrunden egentlig? Baggrunden er, at kommunerne i 2008 har budgetteret skattestigninger – ikke for et lille ubetydeligt beløb, men for 1,4 mia. kr. mere end aftalt – og for at kunne opretholde et samarbejde baseret på afta-

ler er grundsynspunktet altså, at aftalerne overholdes. Det kan godt være, at det er overraskende for nogen, men jeg kommer fra en egn af landet, hvor man er vant til, at en aftale er noget, man overholder, og hvor man er enig om, at man skal sikre, at det, man aftaler, også er det, man gør. Og derfor lægger man, når man indgår en aftale, afgørende vægt på, at det også er en aftale, der overholdes.

Vi må sige, at det ikke er det, vi har oplevet i år – beklageligvis. Det er jo i tidligere år lykkedes at overholde den aftale, som regeringen har lavet, faktisk baseret på de samme principper om, at vi laver en fælles aftale med Kommunernes Landsforening, der efterfølgende går ud og sikrer, at den bliver overholdt på både udgiftssiden og skattesiden. Det er faktisk i en årrække lykkedes med det aftalesystem, der er baseret på frivillige aftaler, som efterfølgende er blevet overholdt.

Men vi må så kunne konkludere, at det ikke har været nok, til at aftalen for 2008 kunne overholdes, og derfor er vi nu kommet med et forslag, der indeholder en kombination af både individuelle og kollektive sanktioner, hvis der fremover sker et brud på skatteaftalen. Det vil sådan set styrke kommunernes incitament til at samarbejde om at kunne overholde aftalen. Og KL vil i eventuel forlængelse af økonomiaftalen kunne påtage sig sådan en vis rolle i forbindelse med at koordinere de kommunale ændringer af skatten – skatteforhøjelser og skattnedsættelser – for det er jo en af de myter, som utrolig mange her i salen også har holdt fast i, nemlig at vi med forslaget her låser kommunernes skatteopkrævning fast, så der ikke i en eneste kommune kan ske en ændring på nogen vis. Jo der kan da så. Hvis der samlet set under ét med kommunerne sker en tilpasning, sådan at aftalen overholdes, kan der godt være kommuner, der sætter skatten op, hvis der tilsvarende er kommuner, der sætter skatten ned.

Den udveksling af skattniveauer har der faktisk været hvert eneste år, siden regeringen tiltrådte i 2001. Hvert eneste år har der været en sådan udveksling af skatteforhøjelser og skattnedsættelser. Det, der er nyt, er, at aftalen nu er brudt, fordi skatten er sat op med 1,4 mia. kr. mere end det, der var aftalt.

Så det er sådan set en rettelse af det, man kan kalde en systemfejl i det nuværende system, hvor der er en tendens til, at den samlede kommunalskat stiger, hvis der ikke er en klar sanktion. Og derfor giver vi kommunerne et skub til